

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Magl. K.6.63

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Magl. K.6.63

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Magl. K.6.63

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Magl. K.6.63

26
94
66
Oratio habita a Petro Marfo in die sancti Stephani dicata Re-
uerendissimo in xpo pri et dño: dño Stephano Car. Mediolanē.

¶ Aliquā Reuerendissime p̄sul ex vmbraclis Romāe
academię in lucem p̄direm et ad p̄claz illud laudatōis
munus accederē quo viri in oī disciplina eminētissimi hōeste fū-
cti sunt et splēdide fungunt: quous locus ipse celeberrim?: tāta vi-
roz qui doctissimi et habent et sunt noīa institutū deterrerēt me-
um: p̄thomartyris Stephani p̄conia degustare institui: vt hoc
velūt p̄ ludio ad memoriā illoz qui pprio sanguine firmissima ec-
clesie militātis fundamēta iecerūt sepius recolendā excitaret. Id
cū placuisset et Mātuanus p̄nceps meus iuberet p̄ xili pte qd mi-
hi p̄posuerā egi: licet pōderi rez nlla ex parte suffecerim: et cū ple-
riq; laudatōez hāc (q̄tulaciūq; est) efflagitarēt: et ego illaz rudē
ac plenā pudoris sine vindice ac patrono edere vererer: hoc illi p̄-
sidiū compare. Im̄p̄mis cure fuit: itaq; nōi tuo sacratā e gremio
emisi. Nulli p̄fecto id munus eque cōtingebat. Noīe qppe Ste-
phani censeris quē tibi patronū el- gisti: et illius memoriā piāmē
te celebras: et colis. Stephani ergo laudatōez accipe: ac illā blādo
sinu fouere dignū ducas: vt te facilem experiat: et autorē ad alias
lucubraciūculas tibi sacrādas prouocet. Vale.

Stephanus intendes in celū vidit gl̄az dei. Actū. vij.
capi. et in Epistola hodierna.

Plura mihi p̄ies aplissimi quoz honestissimus p̄fessus hic: et au-
res castigatissime vberimū doctrinę: necnō eloq; fontē requirūt de
ptomartyre Stephāo magna laudatōe digna sese offerūt. Vez
vt aliqd tātis aurib?: et hoc loco ip̄imis dignū afferat: et cūcta se-
culi hui? blandimēta p̄tinnētes. Stephan i vestigiis insistere pos-
sumus de illi? ceteronūq; sanctorū beatitudine paucis differere di-
gnū duxi eius quippe cōsideratiōe dura queq; aspera: terribilia et
libez atq; quali sub iugū mittētia suauia: iucūdaq; reddunt: mū-
diq; hui? inqnamēta et illecebre p̄culcant et sordent: spes qppe fu-

98
turoꝝ laboribus regem parit: et magnitudinem finis laboris: atque
quod dolor estus facile pensant. quod in Stephano intueri licet: cui
amplissimum illud celestis vite premium preplati contumelie: false cri
miationes: immo et lapides duri molles fuerunt: cum nihil deum colenti
bus duz sit: nullus difficilis cupienti labor. Sed quoniam tanto poteri eri
gue ingenioli mei vires non sufficiunt: cum grades meas: ut Hiero
scopit pua ingenia non sufferat: et supra vires ausa succubant. et oem do
nna celo sit ad fontem illum gratie sitibundus meus. si auctoris nostre salutis
christi recurrat: cuius operis nouus in hoc genere dicendi et in spacijs Rom.
gymnasilij hactenus versatus et umbra implozans ipsam angelicis
verbis salutabo.

Stephanus intendens in celum etc.

Unum summum bonum humane voluntati obijciat: et ad illud
persequendum deus gloriosus: et sublimis hominum diuinum ani
mal produxit. Duo in his rebz consideranda sunt. Stephani desi
derium et anime rationalis obiectum. Stephanus namque leuita plenus fide
ac spiritu sancto: exemplo nos docet suo: ut super quicunque bona temporalia quibus
plerique inhiant: et ad illa que sunt in manu fortune magno cu
piditatis estu inflammanti rapiunt: ad desiderium bonorum celestium
spem erigant. Intendebat enim ipse in celum: hec illi reges inter sa
ra fuit: hoc oblectamentum: hec voluptas ire animo in sedes dei. Ibi
locum sibi: et premium sedis non sua presumptio: sed diuinitatis pollicita
tione usurpare. Nihil quippe letius est quam mortalem de promissa sibi in
celo hereditate meditari: et nihil christiano felicius: cui celum promittitur
Seneca quippe theologorum est finem humane vite beatitudinem esse. Un
de sonora illa tuba: et magnus ecclesie militantis columen: ac doctor
gentium Paulus: in cuius pectore christus resonabat. Dabetis inquit fru
ctum nostrum in sanctificatione: finem vero vitam eternam. Idem non in
umbraculis nemorosae quondam academice: sed in tercio celo inter
coruscantes angelos instituit: in huius vite contemptum exclamauit:
mihi viuere christus est: et mori lucrum. Accipio lumen illud christiani nominis ac
hereticorum scutica: et flagellum Augusti: qui eminentissimo ingenio ce

li secreta rimat? est. Finis n̄r inq̄t est puenire ad illud regnū c? null? finis est. Dō certe rōue p̄ditus: q̄ ceteris bestiis āncellit cū ad agendū: p̄templandū: necnō felicitatē q̄ ex his emergit natus sit cā finis agere debet. qm̄ Aristo. teste: gīa finis oēs opant. vita qp̄pe sine p̄posito vaga est: atq; incerta cū eodē autore nō solū in tellect? vez 7 natura agat. p̄pter finē: q̄ est cā. cāq. ad illu quippe oīa redignnt: 7 finē illius b3 qd optimū appellat. hec enī inter se cōuertunt. Finis inq̄t Hiero. in ipso exordio cogitād? est. Si igitur ad hūc finē sapiētissimus ille opifex deus rōnalē cōdidit creaturā vt eā ipsa volēte: coopante: ac cōsentiēte btāz efficeret. Jure oīs industria: studiū solertia: oē deniq; hoīs ad summū bonū 7 glāz nati desideriū ad illā cōsequendā erigi debet excitari: inflā: mari: 7 id quisq; qd in sapia scribit in ore dies: noctesq; hie. p̄po/ sui illā regnis: 7 sedibus 7 diuitias nihil esse dixi in p̄pariōe illi? nec cōparauī i li lapidē p̄ciosuz: qm̄ om̄e auz in cōpariōe illius barena est exigua: 7 tanq̄ lutū estimabit argentū in cōspectu il/ lius: venerūt mibi oīa bcna pariter cū illa. Sz dum studio dicen di puebor: tacite mibi pleriq; acuto ingenio p̄diti obijciūt. btitudinē nullo mō fore desiderabilē. Sententia qp̄pe phāntiū: 7 scōz volūtas non fert: nisi ad bonū cognitū firmissime nouim? inq̄t August. amari nisi nota nō posse. Cū cum beatitudo illa celestis nob̄ ignota sit: quō eā appeter possum? q̄ varie: q̄ false fuerit vīroz. q̄ docti habiti sunt de btitudine opiniōes: Lactātiuz eloq̄ntie fluiuius: Cicero romonī autoz eloquij: 7 Aristo. phōz p̄nceps explicant. Aecnō. M. Terentius varro Romanoz: Grēcōzq; id etatis l̄ratissimus: ducētas actogita octo de btitudine falsas opi niōes sectaz q̄ fuerāt: 7 q̄ esse poterāt: q̄tuor illis: in qb? finis bonoz ponebat sufficiēter multiplicatis in libello: de phia studio se collegit. Igit̄ cum hec felicitas ignorissīma sit: nō videt̄ p̄fecto accusandus vt imprudens qui ad hec bona sensibilia sibi p̄posita mentem: animūq; conuertit. Sed quāuis talis obie ctio concludere videatur: tamen si verum indagare volumus debilis est atq; infirma. Ipsa namq; beatitudo vt desiderabilis

est: ita et cognoscibilis. Tripliciter enim consideratur. Primo in suo esse generali. Secundo specialiter. Tercio specialissimo. Generalis illa beatitudo est finis: et quoddam bonum satians appetitum: non finis spei opinionis: verum secundum quandam similitudinem: et sic omnes generaliter eam appetunt eam querunt: eam cognoscunt: eam desiderant. Quisquis enim in sua professione statum: et seculum bonum aliquid querit in quo suus appetitus quiescat. Unde philosophus inuestigatur humanum finem: morales libros hac ratione ordinat: omnes artes omnes doctrinam actum itidem: et electorum bonum quoddam appetere. Hoc et Boetius philosophus non ignobilis: et pro fortis tela fortis et magnus his verbis testatur. Omnis namque mortalium cura: quam multiplicium studiorum labor exercet: diuerso quodammodo procedit. Ad unum tamen beatitudinis finem nititur peruenire: omnium certa finis est inquit Augustinus. Quod ratione quoquomodo veri possunt beatos esse homines velle: et rursus. Ad appetendam beatitudinem natura compellit: cui summe bonum creator: hoc naturaliter indidit. Specialiter beatitudinem putat in clara dei visione: securam possessionem ac dilectabilem (ut ita dixerim) fructum persistit: non omnes cognoscunt. Nam philosophus qui reus ad cognoscendum tota mente: omnibus ingenii viribus sese exercebat cognouerunt cum nubilo infidelitatis obducti essent. Nullus quippe propriis ingenij quibus eminentissimi viribus: sine fide id attingere potest. Sed tamen hoc christianos non excusat: quibus ut cetera fidei nostre sanctissime misteria: Sic et hec veritas est reuelata diuinitus. Descendit enim ad nos conuocatio idiomate: deus et homo: dei filius Iesus christus: per anticum philosophum lux vera: veritas: et vita: que verbo pariter et exemplo beatitudinem in bonis terrenis non esse ponendam: sed post huius vite curriculum expectandam: obtinendamque per labores: ac virtutum premium in celis edocuit. Hic namque dicit: Beati estis cum maledixerit vobis homines: et persecuti vos fuerint: ac dixerint omne malum aduersus vos mentientes propter me: gaudete et exultate: quoniam merces vestra copiosa est in celis: et rursus. Thesaurizate vobis thesauros in celo. Ideo glorioso Stephano illius regni magnificentiam ad quod omni studio peruenire debemus miraculose ostendit. Quare celum intus: et gloriā dei exhilarat: exclamauit. Ecce video celos apertos: et Iesum stantem a dextris virtutis dei. huic per seculo terrena spernenti: celestia debebantur. cui amplissima hereditas

96

erat: et cumulatissime opes diuinitas xpi: que acceptum in corde ho-
 norabat obsequijs: colebat opibus: et sermone in tormētis pfite-
 bat. ut ab eo cui militabat coronā acciperet Sed hic p̄siderandū vi-
 detur: et discutiendū ne aliqd cōtra theologie nr̄e canones sentiat
 Fuit enī quorūdam vetus opinio: Stephanū diuinā essentia vidisse.
 Quedā. n. interpretatio sup hunc locū sic habet. Quidā electo-
 rū adhuc in hac vita detenti: nudato cordis oculo videre merue-
 runt gloriā dei ut hic Stephanus: et Paulus ad terciū celū raptus
 Attē sanctoz quos error nō deprehendit: et q̄ recte ph̄ati sunt cōis
 sn̄ia est. Diuine essentie visionē nulli q̄ in hac vita p̄nti sensibus
 exterioribus vrit cōcessaz esse nisi hōi xpo. Vñ Paulus non dicit
 deū sic vidisse nisi in raptu ab istis sensib⁹. At Stephanus cū hec
 diceret: sensib⁹ utebat. Ideo cōis est op̄io Stephanū vidisse xpm
 in sua hūanitate gloriosa. Et corpe nanq̄ xpi existētie in celo Ste-
 phani oculus ad illā visionē demoratus fuit. In p̄tate siq̄dem xpi
 est ut eius corpe a lōge sic videat ut ppe. Sed missa istec faciam⁹
 Intonuit iam oīs gētes et natiōes: clara vox de hac b̄ritudie quā
 sp̄ales appellam⁹: de q̄ qd euidentius: qd manifesti⁹ dici pōt. q̄ qd
 dñs nr̄ Iesus xps post deuictā mortē: ac debellat ac tartareas le-
 giōes hūano generi infestas: resurgēs ex mortuis post .xl. dies vi-
 dentib⁹ discipulis ascendit in celū. Nunc Lactā. p̄r enī nr̄ inquit et
 dñs: qui cōdit firmavitq̄ celū: q̄ libratā magnitudine sua terras
 vallauit mōtib⁹: mari circūdedit: annib⁹ q̄ distinxit: et qdquid
 est in hoc ope mūdi cōflauit ac p̄fecit ex nihilo. p̄spectis errorib⁹
 hōim ducere misit: q̄ nobis viā iusticie p̄aderet: Nūc igit̄ seq̄mur
 qm̄ solus ut canit Lucre. veridicis hōim purgauit pecora dictis:
 et finē statuit turpēdis atq̄ timoris. Oñditq̄ bonū summū quo tē-
 dimus oēs: Quid foret atq̄ viā mōstrauit limite paruo: quo pos-
 semus ad id recto contēdere cursu: et nō solū ostendit: sed etiā p̄e-
 cessit. ne q̄s difficultatis gr̄a iter x̄tutis horreret hec ille. At ne-
 quis p̄pter eius ad celos ascēsu velamē excusatiōis b̄iet: Ap̄los
 sancto sp̄u repletos: ad vniuersas p̄uincias destinauit: quoz so-
 nus in oēs terrā exiuit. q̄ beatitudinē in regno celoz q̄rendā p̄di-

cauerūt. Supauerūt ⁊ martyres triūphantes q p vita illa celesti
nec cruciatus: nec quodcūq; horribile genus mortis recusauerūt
quoz pīm⁹ extitit Stephan⁹ gloriosus. Cui hāc laureā cū ascri
bo: qdam in sacris lris eruditi querūt ⁊ dubitāt: quō pīm⁹ mar
tiz dicāt Stephan⁹ cū ⁊ Abel āte legē scriptā a fratre necat⁹ mar
tyriū tulerit. Dem⁹ precursor xpī Joānes ab Herode capite fuerit
mulctatus: Et innocētes martirij noīe honestet ecclīa. ⁊ latro cru
cis patibulo statim paradisu meruerit. Noz addubitatōi facile oc
currit. Abel quippe a fratre ppter inuidiā fuit occisus. ⁊ Joānes
ab herode: qm illius: ac herodiadis incestū sanctus ille vir accu
sabat ⁊ detestabat. Innocētes pro xpō quidē: sed nō pro eius fide
cesi sunt. ⁊ latro propter scelera sua crucifixus est. cui⁹ tñ in cruce
penitētia: ⁊ xpī cōfessio meruit: vt suppliciu illud in martyriū ver
teret. De quo Hiero. Latro crucē mutat paradiso: ⁊ facit homici
dij pena martyriū. Posset imprimis de virgine gloriosa dici: que
martyr martyz fuit: eius nāq; sanctissimā aīaz in morte xpī vt a
sancto Seneca predictū fuerat: gladius pertrāsiuit: cum alioz mar
tyz corpus tantū tetigerit. sed de hijs rebus alias. Comptū habe
mus ⁊ exploratū: pīm⁹ martyre pro fide xpī fuisse Stephanū: cui⁹
exemplū polulāti: surgentiq; tūc ecclīe vebementer profuit: cui⁹
fundamēta hoc poscebant: vt grauū illud sinapis paulatim in ar
bozem cresceret. fermentūq; euangelicū totam ecclīe massam (q
penitus depressa iacebat) erigeret. Tanta qpp⁹ multitudo eozū
secuta est vndiq; qui i tormentis ⁊ morte vitam celestēz professi
sunt: vt de illa dubitanduz non sit. de quibus Hieronymus Tri
umphus dei est passio martyrum: pro christi nomine cruoris effu
sio: ⁊ inter tormenta leticia. Cum enī quis viderit tanta perseue
rantia stare martires: ⁊ in suis cruciatibus delectari: odor: noticie
dei disseminatur in gentes: ⁊ sibi tacita cogitatio loquitur. q nī
si verum esset euangeliz: nunquam sanguine defendere. Mar
tyres igitur ⁊ verbis: ⁊ re beatitudinem illam celestem ostende
runt. Id ipm celeberrimi multiq; noīs cōfessores: ⁊ doctores gre
ci: latiniq; effecere: quoz e fōtib⁹ hec doctrina manauit. In nllō

huius vite bono: sed tantū in clara dei visione beatitudinē consi-
stere. Si philosophi varijs contemplationibus dediti bonū hoc no-
strum: quod a nobis non cernitur: sed credendo querit: non per-
spexerunt illorum vanitati ascribendū est quippe cum deus toti
vniuersi rectorē cognouissent: ut vas electionis: et magister eccle-
sie Paulus asserit: non sicut deum glorificauerunt: sed euaniaue-
rūt in cogitationibus suis: et dicentes se esse sapientes stulti facti
sunt. Hoc ideo illis accidit: quoniā refugientes gratiæ splendore
ipsius nature pfectionē posuerūt: et a seipsis posse fieri beatos opi-
nati sunt. Quorū vanitatē deridet Augusti: Irriseat hos et vitas
per Esaiā exclamantē. Ueb qui prudentes sunt apud semetipsos
et in conspectu suo periti: cum dicat Apłus. Sapientia huius mundi
stulticia est apud deū: et ianua mortis definit: atq; materia eter-
ni interitus approbat. et rursus. Flouit dñs cogitationes sapientiū
qm̄ vane sunt. Phūs certe absq; sui creatoris noticia pec? est: ani-
mal glorie: atq; aure popularis venale mancipiū. Quisq; igitur
illius glorie cupidus: qua nil humane creature. aīeq; ipsius diui-
nitatis capaci: et quā nil minus deo implere pōt: debet esse antiq-
us: intellectū humiliet suū in obsequiū dei: ne inani p̄suasione de-
ceptus ruat in preceps: qm̄ Lactā teste: veritas et arcanū summi
dei qui fecit oīa: ingenio humano cōprehēdi non pōt. Aliqui ni-
hil inter deū hoīemq; differret si cōsilia et dispositōes illius maie-
statis eterne cogitatio assequer̄ humana. Specialissimā ita dire-
rī beatitudinē put actn est in ipsis btīs. nec nos cognoscere: nec
vbiis explicare valem. cu moralis ille Grego. dicat: q̄ autē li-
gua dicere: aut quis intellect? capere sufficit illa supne ciuitatis q̄tra
sunt gaudia: p̄sidera q̄so inq̄t Hiero. magnitudinē p̄mij tui: si tñ
cōsiderari pōt qcqd̄ inensurū est Quāto igit illi? felicitatis ma-
gnitudo a nro sensu. a nra cogitōe: cogitatōeq; remotior est: tāto
desiderabilior fieri debet. est. n. bonū getū: delectabile: pacificū:
vex bonū: satiās appetitū: ppetuū deniq; ac oēs penit? miserā ex-
cludēs. In illud merito Stephan? intēdebat: qđ hūane volūtatif
obiectū est et causa cāp. In q̄ re ipsi? Stephani? ad cui? lauream

festinat oratio prudentia cōmendat: q̄ bonorū malorūq; delectū
habet: cuius mun⁹ est cū rōne agere optimū finē cōstituere. ⁊ me
dia quibus ad illū finē aliquo errore pergit inuenire: ac in nulla
penitus actiōe locū pñe relinquere. Mater q̄ppe est moraliū vtu
tum. que ad illū finem recto calle deducit: quē viatoribus aspe
iam fecit consuetudo peccandi. Has in q̄s disponit statuitq; affe
ctuū mediocritates. qui prudētie subiiciunt lege naturę. Cū igit
Stephan⁹ illud extremū quo nobis properandū est cognouisset
que prima sapia est in poster⁹ puidere. Bonū quippe est hoī sape
re. si ad hoc sapit vt prudentiam habeat futuroꝝ. ⁊ qm̄ non suffi
cit scire qd̄ bonū est. nisi id agendū eligat. attētiusq; custodiat ⁊
fiat. cum illud iudicij sit. hoc vero laboris. Illud cōe hoc cū pau
cis ⁊ felicitas ipsa actiua non incognitiōe agende rei. sed in ip̄a
actione studiosa cōsistat. vtu comitatu septus. fidei clypeo mu
nitus. magna spe. que vitę nr̄e caput est ⁊ qua saluamur erectus.
animi roboꝝe subnīcos vt xp̄i athletā decebat. ad certamē sese ex
pediuit. atq; erexit. sciens miliciā vitam esse hoīs super terram. ⁊
fortitudinē discipulo christi necessariā esse. vt id qd̄ carni repu
gnat erequi possit. xp̄ianis certe vt inqt Hiero. vexilla crucis de
licie sunt. ⁊ trophæa vitę nr̄e. non pōpis sed miseriis reportant in
nr̄a classe viri fortes obprobria sciūt portare nō munera. paup̄ta
ti non nobilitati futuroꝝ beatitudo promittit. Stephan⁹ inquā
tpantie gladio accinctus. que prudētie. boniq; iudicii cōseruatric
est. ⁊ voluptates q̄ beluarū non hoīm sunt insectat. ⁊ viget. cū pñ
tis vite īmodis illd̄ celeste bonū pparet. diuino spū. ac sapia ple
nus. numreo discipulorū ascriptus. prodigia. signaq; magna in
populo fecit. vt p̄tra eū disputatōes illoꝝ q̄ xp̄i legē non admitte
bāt. nihil penit⁹ valerēt. Tales decet esse illos. q̄ xp̄ianū dogma
psitent. ⁊ imperāt. vt oī vtu subditis ancillāt. qb⁹ dignitate
supores sunt. Qualē sapiētissimū pontificē hēm⁹. cui⁹ singulari.
mūltipliciq; docirina fulget eccl̄ia. quā illius prudētie regendā tra
didit deus. Qualē ⁊ hūc sacrū se natū cernim⁹. ⁊ p̄s eccl̄ie mi
litaris cardines. fideiq; columnas ad hereses. illarūq; autores.

Siqui forte insurgerent oppugnādos exēplo pthomartyris Ete
 phani: cuius martirii insigne sanguinei caloris pileū habetis: et
 viride aīaz pastores Epī indocrine signū: ne pmissē a xpo cues
 p ignorantia pastozis: lupoz moribus exponant: et pereāt. Epōz
 nanq; est vigilare sup gregē: pecoris qppe detrimentū ignominie
 pastozis ascribit. Latratu canū: baculoq; pastozis: lupoz rabies
 deterrēda est inqt Hiero. Tanq; lumīaria in mūdo lucere debēt
 epī: vt ex ipsoz actūū lumie incredule mentes errantiū ignorātie
 sue tenebras dephendāt: et ita viuendū est: vt qcquid agunt: qd
 quid loquūt sit doctrina pploz. Idcirco sapiētes in sua repu. pn/
 cipes optauit plato: quā dicit esse felicē cū a sapientib; gubernat
 aut cū ipi reges phant. Stephan? vt blasphemie re? ante pfidem
 adductus misteria vete. testim. ac pīarchaz monumēta et pphē/
 taz altius repetēs: quos iusti aduentū pñunciātes iudei cordib;
 incircūcisi: et dure ceruicis occiderāt: audiētes iudeos vt xpianuz
 phūm decebat q nihil timet nisi viciū: nil magnū arbitrat nisi x/
 tutē: et cunctis rebus xitate pponit xpi quē prophete annūciaue/
 rāt proditores: et hōicidas appellauit. Judeoz pfidia id accipēs
 qm apud malos viros xitas odiū parit. In Stephanū excēdescit
 dentibus fremit: irascit: furit. Interitus ille intēdens in celū di/
 rit. Ecce video celos aptos et filiū hoīs stantē a dextris xtutis dei
 ad quā vocem Iudei aures suas obdurerūt: ne illū quē talia dicē/
 tez blasphemū arbitrabant. Caudirēt: eūq; extra ciuitatē rapiētes
 lapidibus ipete receperūt. Tūc xpi militis robur mētis: et ai ma/
 gnitudo emicuit. In aduersis qppe xtus cognoscit: et calamitas
 magnis viris et iusticia septis nil aliū est q; xtutis occasio: explo/
 rāt. n. aduersa viros: quos irata fortuna nō pminuit: si blāda nū/
 q; decepit. Altū qddaz est virtus vt inqt Seneca excelsus et rega/
 le: inuictū: infatigabile: voluptas hūile seruile: caducū debile: cu/
 ius statio et domiciliū fornices et popie sunt. Xtutā in tēplo iueni/
 es: in foro: in senatu pro muris stantē puluerulentā: et callosas hū/
 tez manus voluptatē vero captantē tenebras et in his locis latitā/
 tē mollez et eneruē: q; diles metuūt et censorē. Stephan? tūc viua

imago virtutis cum saxorum turbine quod teret: et saxeus ille nubibus circum
tempore crepitaret: a constantia et mentis securitate imminenti atrocissi
me mortis metu nunquam dimotus est: sed quasi a corpore concusso se
ductus celos apertus letus intuebatur praesentes dolores non sentiens dum
in futura spem tota mentis intentione prehendit magnam patientie do
cumentum posteris allaturus. Jactet nunc barbari nescio quandam ca
lanum philosophastur ad radices caucali natum: et sua voluntate con
stitum: ceterosque quos breuitatis causa propter eo quod ad mortem vesano quo
dam impetu ruebant nulla alia causa uili ut ventose gaudia fame: ac sa
pientie aucuparentur multo maiora arguncule nostre supra vires et sexus
et etatis effecerunt syllogismos etiam et enigmata phantasmium dissolu
tes: non ut ab hominibus laudarentur: sed pro veritate tuenda: et ut deo pie
tatem exhiberent quam a nobis illi debet: huius perthomartyris vestigia
sequite: cui ob id honores qui sunt premia virtutum ab ecclesia merito
tribuntur: pro quo vir bonus et verus christi discipulus non dubitauit oc
cubere: sciens in conspectu domini preciosius esse mortem sanctorum. Nec profecto
sola est digna retributio inquit Hieronymus cum sanguis sanguine componitur:
et redempti cruore christi pro redemptore libenter occubimus. Non certe
passus est titus Stephanus: ut aliquid apud homines videretur: sed ut apud
deum exemplo suo magna mereri homines possent: Idcirco a christianis non
parua illi laus debet: et gratia: et ut omnes virtutes haberet qui ad celum ducunt
morales scilicet et theologicas: fide ac spe armatus: caritatem amplectens est
pro lapidantibus eum saxis undique irruentibus orauit: et quod de eo tempore
pro cruciatibus iniustis: ipsius: et blasphemantibus precatur est: quo asper
vulnerum sensus maledictum poterat excitare: verum quia homi
nes erant eos sub ignorantia: ac nubilum erroris quo erant obdu
cti ut se malum facere non dispicerent excusauit. Sciebat nam
que vir sapientissimus hominem ab homine non esse alienum: et huma
nitate etiam in hoste amandam non enim debemus hominem odisse:
sed vicia si e natura viuere volumus que hanc inter homines socie
tatem latissime patentem iustituit. Non profecto ad bellum non
ad dissidia sed ad pacem: sed ad concordiam nati sumus: quam
Pontifici summo et vobis ex tantis malis respirans Italia refert

acceptas: cui tot bellis exhauste: tot cladibus actrice: hęc tenę cre
 consuluitis 7 sacrum hunc regis pacifici natalē optato pacis fede/
 re celebriorē reddere. Imprimis cure fuit: qđ eędez inter maxima
 bui? pontificatus officia: 7 res āplissur o pccnio dignas a vobis
 pudētissime actas merito pccueri: sed de tāto munere alias nūc
 ad Stephani caritatē vnde digressa est iam prope finē referat se
 oratio. Autozē salutis nrę imitatus est Stephan? qđ rationalis cre
 nature quā ad imaginē suam effinērat casuz miseratus ad sortem
 vt illā tandez e faucibus tartarei hostis eripet. In clauso Agnis
 vtero carnē sumpsit humanā miraculose illic inuentā: nō semina
 li origine infusaz: 7 ptātis volūtate nō natura deitatis p quā nō
 poterat nō esse qđ fuerat semetipm exinaniuit factus obid ihs pii
 vsq; ad mortē 7 mortem qđem crucis: vt tm nouo hoī p obediē
 tiā pstatē salutis qđtū. Ad veteri parēti p inobediētiā pditōis
 acciderat: 7 vt vetus fermentū iudaice traditōis noua cōspersio
 fieret: 7 vt agnus nō in figura: sed in x tate comedere: 7 vt deni
 q; per ipm oīa noua fieret: O inestimabilē caritatis dilectionez.
 O miram dei omnipotentis misericordiā. O ineffabilem redēpto
 ris benignitatē: qui in stabulo natus tot labores sustinuit: qđ Sa
 maritanā ad puteū alloquio suo dignatus est: qui cuē errantē p
 priis humeris reportauit ad gregez: qui Chananeā post se clamā
 tem nō est aspernatus: qui ad Lazari monumentū infremuit spi
 ritu: 7 se turbans corā populo prorupit in lachrymas: 7 tandem a
 planta pedis vsq; ad uerticē liuore ac verberibus deformatus ha
 bens spineam coronam: 7 pro nobis dolens agnus ille innocens
 aram crucis ascendit: cuius sanctissimā linguā que sola liuorem
 non senserat aceti: ac fellis amaritudine inficiendā iudei curaue
 runt. Illam tamen mouens pro persecutoribus 7 crucifigentibus
 post alapas: sputa: crucem flagella: blasphemias orauit ad patres
 Hoc idem Stephanus faciens positus ad terram genibus: quod
 vix sacozum impetus permittēbat animum ad cēlum quo inten
 drat: 7 glaz quā viderat emisit: 7 laureolā vltra pmiū cēntia lepa
 d ihs p m? mar. pr: qm deo strēnue militauerat adept? est. Dignū

quippe est ut inde quis premiū operis accipiat ubi totius operaz
laboris impendit. In stadio terreno concenderat Stephanus: ut
in celo coronaret: qđ nulli sanctorū sine certamine contingit. Hunc
igitur sequamur ne nobis ante tribunal saluatoris: cum canet no
uissima tuba in tremēdo illo iudicio dicat: ite vos negocijs quō
dam secularibus impliciti si potestis: et illinc ubi toto mentis af
fectu seruiuistis mercedem laboris erigite: ac ne fatuis virginib?
similes: oleum unde vix lumen accendit: ac nutrit non habenti
tes: tenebris dampnemur eternis Mercennarius quidem seculi
premiū christi accipere non potest: nec illud sine magno rubore
petere cuius: omnis cura in terris fuit. Intendentes igit in celū
cum Stephano ad illam beatitudinē voluntatis nostrę obiectuz
per christi vestigia properemus: qua ille nos dignetur pro cui? glo
ria et triumpho Stephanus constanti pioq; pectore torrens lap
des excepit: et qui est benedictus in secula seculorū Amen.

Laus deo.

